

tion. Det er endnu Hovednumrene i de pirrende Børneromaner, som kunne findes i „Ügens Nyheder“ og saadanne Steder. Det ærede Medlem kommer op paa Talerstolen og har Lommebogen fuld af alle disse „historiske Begivenheder“. Det er bogført, og det er sikkert, det er samlet ind hos Pigerne selv. „Vi fik Sandheden at vide“, siger det ærede Medlem her i Tinget og maaske ogsaa i sine Anklageskrifter. Og nu præsenteres dette historiske Indhold paa Folkemøder. Det gyselige og det rørende bringer Folk til Taarer — vaade Lommetørklæder og vaade Øjne refereres der fra flere af Møderne —, og det pikante bringer Folk til at le og more sig og spidse Øren. Blandingen virker, Følelserne drives op, men kan dog heldigvis undertiden gaa op i en højere Enhed og ende i en gemytlig Dans til den glade Enkes Vals.

Bagefter noterer man i sine Blade: Mægtig Tilslutning, øredøvende Bifald, tror jeg, det hedder, eller bragende Bifald, Kulturbevægelse. Der samler man med et Ord hele Udbyttet: det er Kultur. Ja, jeg ser mig undertiden om i vor lille litterære Verden og siger: Hvis der er nogen af vore Forfattere, gamle og unge, der har en satirisk Aare og Sans for den sunde Komik, synes jeg, de maatte se et velbesat Bord ikke saa meget fjernt i dette Øjeblik eller rettere sagt under disse Forhold. Hvor trænge vi til en sund Komik, som kan befri os fra adskilligt tungt og raadent i vort offentlige Liv, thi det er jo virkelig den bedste Lægedom. Det har vort Folk erfaret paa flere Stadier af sit Liv. Man sidder nu og presser Citronen for de tarveligste Vittigheder og de tarveligste vittige Tegninger, og det bliver kun Døgnværk, Døgnfluer, man opnaar at faa frem. Her var noget, der kunde blive staaende. En virkelig satirisk Digter med et sundt Øje for Tidens Komik vilde her finde et Emne, som var ubetaleligt: Kulturbevægelsen, der koncentrerer sig om en Kvindes Kønforhold, og denne Folke-digtning, der noteres som historiske Kendsgerninger!

Jeg skal nu føre ærede Medlemmer ind paa noget, der viser, at jeg i denne Betragtning har Ret, og det kan jeg jo let gøre; Materialet er stort og omfattende.

Jeg har valgt et enkelt Afsnit, et enkelt Forhold, for at illustrere det, jeg nu her har sagt om, hvordan man snakker løst og fast i denne Kreds af unge Pigebørn og giver det ud for Historie og bruger det som Kendsgerninger i den haardeste Anklage, man kan rejse mod Mand eller Kvinde i det offentlige Liv. Jeg har valgt den Episode, der er udraabt paa mangfoldige Møder, om Opsløbning af et af Pigebørnene ad Trappen i „Hebron“ ved hendes Haar ved Hjælp af Ladefogeden paa Handbjerg Hovgaard. Det udraabes som noget frygteligt, og det var det i Virkeligheden ogsaa, hvis det var passeret. Det gjorde saa stærkt Indtryk paa mig, da jeg læste det, at jeg sagde — og jeg tror, jeg gentog det her i Tinget —, at hvis blot denne ene Ting var Sandhed, saa undskyldte jeg i mange Stykker og paa mange Maader den voldsomme, hensynsløse Agitation, der var drevet, og saa vilde jeg være den første til at skubbe Fru Bransholm ud af Stillingen, hvis blot det var sandt, at man har tilkaldt en Ladefoged som Bøddel, og at han har slæbt en 15—16 Aars Pige ved Haaret op ad Loftstrappen, har gennempryget hende der og kastet hende ind i det mørke Hul. Men det er ikke sandt. Det er et Stykke Folkedigtning der ude fra Pigernes Kreds, som det ærede Medlem har noteret som Historie og opirret Folks Sind med paa mange Møder, — det hører til det gyselige og det gyseligt rørende.

Det ærede Medlem skriver saaledes i sit eget Blad, under en frygtelig Overskrift naturligvis — Overskrifterne ere ikke det mindst morsomme ved hele Historien —: „Voldsom og afskyelig Scene paa „Hebron.““ En ung Pige, hun hedder Valborg Mortensen, havde siddet og røget paa en Cigaret, det var kun en meget lille Forseelse, men „Bransholm“ gør Alarm — hun tituleres ikke hverken Fru eller Hr. Bransholm; det er en fin Hentydning til, at hun hverken er Kvinde eller Mand, og det gaar igen i alle Avisartikler og Klagemaal, stadig denne Antydning af kønslig Abnormitet. Det viser, hvor lavtliggende Midler man har anvendt. „De kønne Piger tager hun ind til sig, men de grimme faa deres Straf; de kønne Piger har hun inde hos sig 15—20 Minut-